

VILLAMOSTÓL VILLAMOSIG

csimbókosan ágrólszakadtan kéthetes borostával várt
amíg felértem az aluljáró lépcsőjén
útban az 1-estől a 14-esig
történelmi zarándoklaton
Róbert Károlytól Lehelen át Árpádig
az újév első munkanapján
szítáló havas esőben -
„Főnök!” (én senkinek neki mindenki és senki)
lengette kezében a vizes fóliájú újságot
és kivételesen nem kaptam el tekintetem
nem húztam be a kabátgallérba fejem
töredékek álltak össze egésszé
apró morzsák kenyérré
zsebbe nyúltam szót se szóltam
pénztárcámba belekotortam
úgy gyűrtem kétszázast elkoszlott markába
- meg már nem csillant szeme
csak kásás hangja vidult fel:
„Köszönöm!” én meg biccentettem
és intettem hogy nem kérem lapját
ő meg odébb lépven még utánam kurjantott:
„Boldog új évet!” - megköszöntem
s nyelvemen volt hogy viszonozzam
és hogy vigyázzon magára
de hát boldogság új év vigyázás:

kire
mire
hogyan
minek
24 szétfoszlott-szétesett
a megragadhatatlan pillanat
hát csöndben maradtam
de előlüktetett
hogy most elismertem ami nem is érint
magamra vettem ami másé
vagy csak nyugtáztam
hogy semmihez semmi közöm
ami rám ragad magamról lepöckölöm
de még inkább mea culpa
hagyjatok békén kopjatok innen
már rég le van tudva
vagyis hogy megfizettem tartozásom
bevallottam ami sajátom
amit mindig is tudtam
csak eltagadtam
búcsúcédulát vettem olcsóért
hadd hissesem az üdvözlést

holott
pedig
miközben

aztán bezörgött a villamos
hogy elakadva felszálljak
együtt tovacsörömpölgünk
s a Béke tértől Újpestig
az érkező új utasok arcában
már csak a potenciális ellenőröket fürkészem

PILLANATKÉP, ÁPRILIS

küszöbünkön becsorog a tavasz
redőnyrésen keresztül fénye
sose volt az udvar sáros havas
sose volt minék holnap lesz vége

25

beszivárog hát a küszöb alatt
a szobát is csicsérgés veri fel
mert be kell szaladnia: beszalad
elűzni se lehet - hívni se kell

RETÚR

sikertelen megunt mutatvány:
a megváltás itt s most érkezik -
a válaszok felől indultunk
most jutunk el a kérdésekig

